

Městský soud v Praze
Slezská 2000/9, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
podatelna@msoud.pha.justice.cz
IDDS: **snkabbm**

datovou zprávou

V Praze dne 15. 5. 2020

žalobce **Pankrácká společnost, z.s.,**
Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4 — Podolí
zastoupen Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy**
odbor stavebního řádu
Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1 — Staré Město

za **osoby zúčastněné na řízení** označuje žalobce všechny účastníky územního řízení

ŽALOBA

podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního **proti rozhodnutí** Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu **ze dne 13. 3. 2020 čj. MHMP 1934249/2019 sp. zn. S-MHMP 206004/2018/STR**, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“), **čj. P4/001795/12/OST/JARY, sp.zn. P4/084689/11/OST/JARY ze dne 10. 1. 2012**, kterým stavební úřad na pozemcích parc.č. 1588/1, 1588/9, 1588/34, 1588/37, 1588/39, 1588/40, 3217/1, 3241, k.ú. Krč, umístil stavbu nazvanou „**Parkovací pavilon Budějovická**“,
— o *přezkum závazných stanovisek*,
— *mj. opatření odboru ochrany prostředí, oddělení posuzování vlivů na životní prostředí MHMP, označené jako „Prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydané pod čj. MHMP 701695/2019, sp.zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP ze dne 17. 4. 2019*

Soudní poplatek bude uhrazen bankovním převodem.

přílohy:

- plná moc žalobce daná Mgr. Pavlovi Černoousem
- registrace k DPH pro advokáta Mgr. Pavla Černoouse
- kopie žalovaného rozhodnutí ze dne 13. 3. 2020 čj. MHMP 1934249/2019 sp. zn. S-MHMP 206004/2018/STR;

I. celkový přehled věci

1 Žalobce je zapsaným spolkem, který působí na území Prahy 4, tj. i v místě, kde má být umístěn územní záměr s názvem „*Parkovací pavilon Budějovická*“ — dříve nazývaný „*Parkovací dům Budějovická*“ (dále jen „stavba“).

2 Stavební úřad dne 10. 1. 2012 vydal rozhodnutí o umístění stavby čj. P4/001795/12/OST/JARY, sp. zn. P4/084689/11/OST/JARY (dále jen „územní rozhodnutí“) k žádosti společnosti Budějovická s.r.o., nyní Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s. se sídlem Antala Staška 1670/80, Praha 4 (dále jen „stavebník“) zastoupené Mgr. Danielelem Cao, advokátem se sídlem Radlická 663/28, Praha 5. Proti územnímu rozhodnutí se odvolalo několik spolků a mezi nimi i žalobce a Ateliér pro životní prostředí, o.s., IČO 69347760, se sídlem Ve Svahu 531/1, Praha 4 (dále jen „další odvolatel“).

3 Žalovaný rozhodnutím sp.zn. S-MHMP 307134/2012/OST/STR ze dne 28. 6. 2012 („*první rozhodnutí o odvolání*“) všechna odvolání zamítl a územní rozhodnutí potvrdil. Další odvolatel podal proti tomuto rozhodnutí správní žalobu, na základě které Městský soud v Praze rozsudkem čj. 6A 132/2012-47 ze dne 23. 9. 2016 první rozhodnutí o odvolání zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný následně rozhodnutím sp. zn. S-MHMP 2278114/2016/STR, čj. MHMP 2278149/2016 ze dne 4. 1. 2017 („*druhé rozhodnutí o odvolání*“) územní rozhodnutí ve výroku II. **zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání z důvodu změny právních předpisů.**

4 Stavebník podal podnět k provedení přezkumného řízení ve věci druhého rozhodnutí o odvolání a na základě něho Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím čj. MMR-40834/2017-83/2949 ze dne 23. 11. 2017 výrok II. rozhodnutí zrušilo a věc tedy vrátilo k projednání žalovanému.

5 Žalovaný v pokračujícím řízení na základě žádosti o přezkum závazného stanoviska odboru životního prostředí MHMP čj. S-MHMP-0696064/2011/1/OOP/VI ze dne 24. 8. 2011 (stanovisko orgánu ochrany přírody a ovzduší), který požadoval soud provést, doplnil odvolací řízení o sdělení Ministerstva životního prostředí čj. MZP/2018/500/330 ze dne 22. 2. 2018. MŽP v tomto sdělení jasně uvedlo, že s ohledem na požadavky nového zákona o ochraně ovzduší (č. 201/2012 Sb.) je nutno opatřit
— závazné stanovisko (MHMP) k umístění dieselagregátu, náhradního zdroje el. energie
— závazné stanovisko (MŽP) k umístění parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání
a že je na stavebníkovi, aby o tato stanoviska požádal — neboť správní orgány je nemohou vydat samy od sebe, bez toho, že by byly požádány.

6 Na základě tohoto sdělení MŽP ze dne 22. 2. 2018 žalovaný doplnil další stanoviska dotčených orgánů, a to *a)* usnesení MHMP OCP čj. MHMP 849688/2018, sp.zn. S-MHMP 849688/2018 ze dne 1. 6. 2018, kterým MHMP OCP opravilo stanovisko orgánu ochrany přírody a ovzduší *a b)* opatření odboru ochrany prostředí, oddělení posuzování vlivů na životní prostředí MHMP, označené jako „*Prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí*“, vydané pod čj. MHMP 701695/2019, sp.zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP ze dne 17. 4. 2019. Z obsahu tohoto stanoviska vyplývá prodloužení platnosti stanoviska EIA zn. S-MHMP-0514958/2010/OOP/VI/EIA/729-8/Nov ze dne 28. 6. 2011, o které bylo požádáno dne 29. 11. 2018, a které mělo platnost 5 let od vydání.

7 Žalovaný opatřením čj. MHMP 637837/2019 ze dne 8. 4. 2019 vyrozuměl účastníky

řízení o doplněných podkladech pro rozhodnutí a stanovil jim lhůtu k vyjádření, a to ještě předtím než bylo vydáno prodlužující stanovisko EIA.

8 Po vyjádření účastníků řízení včetně stavebníka všechna odvolání zamítl (i když to ve výroku rozhodnutí přímo neuvedl) a územní rozhodnutí potvrdil, a to rozhodnutím ze dne 13. 3. 2020 čj. MHMP 1934249/2019 sp. zn. S-MHMP 206004/2018/STR (dále jen „žalované rozhodnutí“).

9 Žalované rozhodnutí bylo žalobci doručováno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena dne 16. 3. 2020, a doručena patnáctým dnem po vyvěšení tj. dne 31. 3. 2020 (když zaslání rozhodnutí do datové schránky žalobce bylo jen „na vědomí“). Dvuměsíční lhůta k podání žaloby připadá na neděli 31. 5. 2020, posledním dnem lhůty k podání žaloby je tedy pondělí 1. 6. 2020. Tato žaloba je tedy včasná.

10 Touto žalobou žalobce napadá obě výše uvedená rozhodnutí v plném rozsahu a navrhuje jejich zrušení.

II. žalobní body

A chybějící podklady řízení — závazná stanoviska orgánů ochrany ovzduší nezákonné odsouvání posuzování umístění (z hlediska vlivů na ovzduší) do stavebního řízení

1 Stavební zákon a taktéž judikatura jasně rozlišuje mezi předmětem územního a předmětem stavebního řízení. Otázky, které mají být posouzeny při umístění, nejsou předmětem stavebního řízení — tedy to, co má být přezkoumáno v územním řízení, nemůže být „odsouváno“ do řízení stavebního tím, že stavební úřad (zde dokonce až žalovaný, jako odvolací orgán) stanoví podmínky, podle kterých by se měly ve stavebním řízení přezkoumávat otázky možnosti umístění stavby.

2 Žalovaný byl sdělením Ministerstva životního prostředí čj. MZP/2018/500/330 ze dne 22. 2. 2018. MZP výslovně upozorněn, že s ohledem na požadavky nového zákona o ochraně ovzduší (č. 201/2012 Sb.) je nutno nezbytným podkladem pro posouzení stavby v územním řízení

— závazné stanovisko (MHMP) k umístění dieselagregátu, náhradního zdroje el. energie;
— závazné stanovisko (MŽP) k umístění parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání;
Potřeba těchto stanovisek přitom vyplývá ze zákona o ochraně ovzduší — a jsou nezbytnými podklady pro umístění předmětné stavby. Ministerstvo výslovně uvedlo (a žalovaný to cituje v žalovaném rozhodnutí), že „V dalším řízení dle stavebního zákona o umístění předmětné stavby je tak nutné vydání obou těchto závazných stanovisek coby podkladů pro vydání rozhodnutí o umístění stavby.“ Ministerstvo tak jasně uvedlo, že tato stanoviska je nutno opatřit před vydáním územního rozhodnutí.

3 Žalovaný však zcela nepochopitelně přehlédl slova „o umístění předmětné stavby“ a interpretoval sdělení MŽP, jako požadavek na doložení závazných stanovisek pro umístění stavby až v navazujícím stavebním řízení. Žalovaný proto v napadeném rozhodnutí stanovil — doplnil tato podmínky:

„*Podmínka č. 28) K žádosti o vydání stavebního povolení bude doloženo závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, k umístění stacionárního zdroje*

znečišťování ovzduší.

Podmínka č. 29) *K žádosti o vydání stavebního povolení bude doloženo závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k umístění parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání.“*

4 Žalovaný tímto odkládá posouzení přípustnosti umístění až do stavebního řízení, čímž porušuje zákonné rozdělení předmětů těchto řízení. Až ve stavebním řízení požadovaná stanoviska k umístění totiž mohou být nesouhlasná — avšak v rámci stavebního řízení to již nebude možno nijak zohlednit. „Umístěnost“ stavby totiž bude vyplývat z územního rozhodnutí a tedy nepřipustnost umístění (případně vyslovená těmito stanovisky) již nebude předmětem stavebního řízení.

5 Uvedené doplnění podmínek žalovaným je tedy nezákonné — a způsobuje nezákonnost žalovaného rozhodnutí.

6 Žalované rozhodnutí je také nezákonné, neboť bylo vydáno bez zákonem vyžadovaných závazných stanovisek — nezbytného podkladu pro posouzení umístění z hledisek ochrany životního prostředí, ochrany ovzduší.

7 V důsledku této nezákonnosti došlo k umístění stavby, která má negativní vlivy na kvalitu ovzduší, čímž bylo zasaženo žalobcovo právo na příznivé životní prostředí.

B absence závazného stanoviska EIA a posouzení souladu projektu s (neexistujícím) závazným stanoviskem

8 V průběhu řízení došlo ke schválení novely zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) — zákona č. 39/2015 Sb., která zavedla stanovisko EIA jako závazné (tak, aby český zákon o posuzování byl v souladu s evropským právem). Tato novela obsahuje přechodná ustanovení:

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. U stanovisek k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá příslušný úřad na základě oznámení o zahájení řízení zasláného tomuto úřadu správním úřadem příslušným k vedení navazujícího řízení nebo na základě žádosti oznamovatele ještě před zahájením navazujícího řízení souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že jejich obsah je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU. Příslušný úřad v závazném stanovisku podle věty první zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí jsou správním úřadem příslušným k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Nelze-li vydat souhlasné závazné stanovisko podle věty první, musí být záměr předmětem nového posuzování podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Závazné stanovisko podle věty první se vydává pro rozhodnutí v navazujícím řízení vydávané po nabytí účinnosti tohoto zákona; toto závazné stanovisko se použije i pro rozhodnutí v dalších navazujících řízeních. Pokud příslušný úřad vydává také závazné stanovisko podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č.

100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze oba postupy spojit a vydat pouze jediné závazné stanovisko.

2. Na navazující řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí § 9a odst. 4 a 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti. Do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zajistí správní úřad příslušný k vedení navazujícího řízení zahájeného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, které dosud nebyly zveřejněny, pokud již neuplynula lhůta pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů, námitek účastníků řízení a připomínek. Soudní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Podle přechodného ustanovení se tedy toto územní řízení mají uplatnit § 9a odst. 4 a 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb. (ve znění po novelizaci zákonem č. 39/2015 Sb). Z toho plyne, že žalovaný

1. měli postupovat i podle zákona EIA — mj. např. zveřejňovat i pro dotčenou veřejnost (s patřičným poučením)

2. doplnit „*zezávaznění*“ stanoviska EIA a opatřit tzv. „*koherence stamp*“ (stanovisko k souladu nyní v územním řízení projednávaného projektu se záměrem, jak prošel posouzením vlivů na životní prostředí.

9 Žalobce očekával, že žalovaný bude postupovat zákonným způsobem a že opatří nezbytná závazná stanoviska. Tím, že je neopatřil, zatížil své rozhodnutí nezákonností — rozhodoval bez „dohody“ s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany životního prostředí.

10 V důsledku této nezákonnosti došlo k umístění stavby, která má negativní vlivy na kvalitu ovzduší, vede ke zvýšení hluku v prostředí (viz též dále), čímž bylo zasaženo žalobcovo právo na příznivé životní prostředí.

C vydání rozhodnutí bez dostatečného zjištění stavu věci nezákonné prodloužení platnosti stanoviska EIA

11 Podklady pro vydání rozhodnutí jsou (s ohledem na dobu, po kterou se toto řízení již vede) zastaralé — rozhodnutí vychází z „*Modelového hodnocení kvality ovzduší*“ zpracovaného v roce 2010. Dále vychází z akustické studie — která však uvádí údaje o hluku cca o 5 dB nižší, než jaký vyplývá z „*Atlasu životního prostředí v Praze*“ — žalovaný to přechází tím, že tento *rozdíl lze přičíst* použití jiné metodiky (avšak tuto svou domněnku nijak neprokazuje). Je zjevné, že hodnocení hluku (už v průběhu posuzování EIA) je tak založeno na podhodnocených údajích.

12 Je tak zřejmé, že k prodloužení stanoviska EIA („opatřením“ MHMP ze dne 17. 4. 2019 čj. MHMP 701695/2019, sp. zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP) došlo i když je zjevné, že (*bud'*) původní stanovisko EIA bylo založeno na výrazně podhodnoceném zjištění hlukové zátěže (*anebo, kdyby původní zjištění zátěže bylo správné*) přes výrazné zvýšení této hlukové zátěže (*o cca 5 dB — což je výrazné zvýšení, neboť se jedná o logaritmickou stupnici*). Žalobce je přesvědčen, že za této situace nebylo možno prodloužit platnost stanoviska EIA uvedeným „opatřením“, neboť je tím porušován smysl a účel posuzování vlivů na životní

prostředí. Toto opatření je nezákonné i proto, že bylo vydáno namísto zákonem předpokládaného „zezávaznění“.

13 Žalobce proto žádá o přezkum tohoto „opatření“ MHMP ze dne 17. 4. 2019 čj. MHMP 701695/2019, sp. zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP postupem podle § 75 odst. 2 s.ř.s.

14 Žalované rozhodnutí bylo vydáno i přesto, že podkladem byly např. stanoviska správců technických sítí, jejichž platnost skončila již před několika lety. Podobně i jiná závazná stanoviska stará více než 10 let nejsou relevantní a proto ani platná. Žalované rozhodnutí je proto nezákonné, neboť bylo vydáno bez zákony vyžadovaných podkladů.

D nesoulad s územním plánem upření možnosti účastníkům vznést námitky vůči záměru

15 Žalovaný v žalovaném rozhodnutí konstatuje, že z dokumentace vyplývá, že se jedná o objekt s převažující funkcí parkování — přesto dovozuje, že je možno ji umístit v ploše „VV“ veřejného vybavení. Parkovací a odstavné plochy jsou v této ploše přípustné pouze podmíněně — přičemž nesmí znehodnotit nebo ohrozit využitelnost dotčených pozemků. Umístěním parkovacího domu dojde k celkovému využití pozemku — čímž je znemožněno využití tohoto pozemku pro hlavní využití (podle územního plánu). Žalované rozhodnutí je proto nezákonné.

16 Žalovaný dále jako první správní orgán hodnotil soulad s územním plánem — po velké změně územního plánu (změna č. Z 2832/00). Žalovaný přitom nedal účastníkům možnost, aby se vyjádřili k záměru přesto, že v mezidobí došlo k této změně územního plánu. Žalovaný vydal rozhodnutí cca po deseti letech od dne, ke kterému se uplatnila zásada koncentrace řízení. Žalobce je přesvědčen, že je v rozporu s právem účastníků vyjádřit se v řízení, podat námitky vůči stavebnímu záměru, když je rozhodnutí vydáno cca 10 let po dni, ke kterému je uplatňována zásada koncentrace řízení (a to přesto, že se mezitím změnilo několik zákonů vztahujících se na řízení, přesto, že se ukázalo, že hluk v lokalitě je cca o 10 dB vyšší, přesto, že došlo ke změně územního plánu.) Zásadně taky byla porušena žalobcova procesní práva, což mělo vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí.

E porušení zásady dvojinstančnosti

17 S ohledem na zásadu dvojinstančnosti — a rozsah nutného doplňování potřebných podkladů rozhodnutí — měl žalovaný zrušit odvoláním napadené územní rozhodnutí a vyzvat **prvostupňový stavební úřad**, aby doplnil podklady (zezávazňující stanovisko EIA, tzv. *coherence stamp*, závazná stanovisko ke zdrojům znečišťování ovzduší atd.); a aby dal účastníkům možnost se s těmito doplněnými podklady seznámit, vyjádřit se k nim. Měl tak učinit i s ohledem na potřebu dát možnost dotčené veřejnosti, aby se vyjádřila v předmětném územním řízení (v návaznosti na požadavky zákona č. 39/2015 Sb.).

18 Žalovaný tak původně učinil (viz druhé rozhodnutí o odvolání), avšak třetí, nyní žalované rozhodnutí o odvolání toto již nerespektuje a je proto podle žalobcova názoru nezákonné.

III. Žalobní návrh

Výše v jednotlivých žalobních bodech jsou konkrétně tvrzeny nezákonnosti napadených rozhodnutí — ty přitom vedou k porušení práv žalobce a to zejména práva na příznivé životní prostředí a práva na zdraví a také jeho procesních práv. Žalobce je přitom spolkem, jehož cíli mj. jsou ochrana přírody a krajiny, zlepšení kvality životního prostředí, ochrana veřejného zdraví a zdraví příznivých životních podmínek, zastavení úbytku zeleně a péče o území Prahy 4, zejm. čtvrti Pankrác.

Žalobce dále žádá správní soud o přezkum stanovisek (podkladových aktů), jak jsou uvedena výše v textu žaloby — a to bez ohledu na to, že nadřízený orgán je vůbec zákonným způsobem nepřezkoumával.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na svých právech.

Žalobce proto žádá o přezkoumání zákonnosti napadených rozhodnutí včetně procesních vad, jež přinejmenším mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Žalobce dále navrhuje, aby soud vynesl tento

rozsudek:

I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu ze dne 13. 3. 2020 čj. MHMP 1934249/2019 sp. zn. S-MHMP 206004/2018/STR a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební, č.j. P4/001795/12/OST/JARY, sp. zn. P4/084689/11/OST/JARY ze dne 10. 1. 2012 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Pankrácká společnost, z.s